

Titel: Billige Tanker om Helvedes Evighed og Arvesynden, i Anledning af en Selvtænkendes Skrift om disse Materier, offentlig meddelte af Henr. Ussing, S. S. Minist. Candidat.

Citation: "Billige Tanker om Helvedes Evighed og Arvesynden, i Anledning af en Selvtænkendes Skrift om disse Materier, offentlig meddelte af Henr. Ussing, S. S. Minist. Candidat.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 19*, J.R. Thiele, 1772, s. 74. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_019-shoot-w1_019_003_p74_bZONE1455094/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 19

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

men denne Beskrivelse er lanat anderledes, end som Skriften og Sandhed medfører, da han har forestillet Menneskene, "som Skabninger, der har " fra Livets første Dieblik en uimodstaelig Drift " til alt Ont, og ikke heller har faaet noget Mids " del til at udfrie sig af dette Onde," men begge Dele ere lige usandsfærdige. Og hvo seer ikke heraf Maadens uredelige Haandgreb, som forraader et slet Hierte og en slet Sag. Han vil søge at giere den Lære om Arvesynden og dens Tilregnelse urimelig. Da dette nu ikke kan skee, saa længe Arvesynden tages i sin rigtige og bibelske Forstand, saa paadigter han den selv en Forstand, paa det at den kan blive det. Thi naar har dog Skriften beskrevet os Menneskets naturlige Fordærvelse, som en uimodstaelig Drift til det Onde? — Den beskriver den vel, som en stor og mægtig Drift, men aldrig som en uimodstaelig, meget mere: Den befaler de seldne Mennesker at modstaae det Onde, at slyge og efterlade det Onde. Den befaler de naturlige Hedninger selv, at de ikke skal opholde Sandheden i Uretfærdighed, eller tiene deres syndige Lyster, og giere syndige Gierninger; ja forsikrer, at de ere uden Undskyldning om de giere det. Er slikt Tegnet til at Skriften skulde ansee Arvesynden uimodstaelig? Er det ikke en aabenbare falsk Beskyldning, og ikke mindre falsk er den anden, at Mennesket ikke har faaet